

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság

Bf.II.64/2022/12. szám

A Pécsi Ítéltábla Péccsett a 2022. évi december hó 16. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt **Terhelt1** ellen indult büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék 28.B.27/2022/9. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

A vádlott tényállás I. pontjában leírt cselekményeit egységesen a Btk. 212/A. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott kapcsolati erőszak büntettének minősíti.

A vele szemben kiszabott halmazati büntetést – a közügyektől eltiltás egyidejű mellőzésével – 2 (kettő) év szabadságvesztésre enyhíti.

A szabadságvesztés végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába a végrehajtás elrendelése esetén beszámítja a 2022. évi augusztus hó 31. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A vádlott – ugyancsak a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén – helyesen *legkorábban* a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat 21.333 (huszonegyezer-háromszázharminchárom) forint másodfokú eljárásban felmerült bünygyi költség megfizetésére az államnak.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Kaposvári Törvényszék a 2022. évi augusztus hó 31. napján kelt 28.B.27/2022/9. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 212/A. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott kapcsolati erőszak büntettének kísérlete és a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntette miatt – halmazati büntetésül – 5 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani, melyből a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Kötelezte továbbá a bünygyi költség viselésére.
- [2] Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és a védő az életveszélyt okozó testi sértés büntette vonatkozásában felmentésért, egyebekben enyhítésért jelentettek be fellebbezést.
- [3] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, az I. tényállási pontban írt cselekményeknek a Btk. 212/A. § (2) bekezdés a) pontjába meghatározott kapcsolati erőszak büntetteként, valamint a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntette kísérleteként történő minősítését, egyebekben pedig annak helybenhagyását indítványozta.
- [4] A vádlott és védője a nyilvános ülésen a jogorvoslati kérelmeikkel egyező tartalommal szóltak fel.

II.

- [6] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletet a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, mely a (2) bekezdés értelmében kiterjedt az ítélet megalapozottságára, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseire, valamint az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartására, illetve a Be. 590. § (7) bekezdése értelmében – hivatalból – az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre is.
- [7] A felülbírálat során a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást – a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontjában írt okokból – részben megalapozatlannak találta, mivel az téves ténybeli következtetéseket tartalmaz. Ezért a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában írtak szerint, az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján

és ténybeli következtetés útján akként helyesbítette, hogy a [13] pontban írtakat a tényállásból mellőzte.

- [8] Az ekként helyesbített tényállás most már mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében felsorolt részbeni megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól: az tehát hiánytalan, teljeskörűen felderített, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

[9] **III.**

- [10] Az elsőfokú bíróság eljárása során nem vétett olyan, a Be. 607. § (1) bekezdésében vagy a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt ún. abszolút, illetve a Be. 609. § (1) bekezdésében nevesített kihatással bíró, ún. relatív eljárási szabálysértést, mely az ítélet érdemi felülbírálatának akadályát képezte volna.

- [11] A bizonyítási eljárást az eljárási törvény rendelkezéseinek megtartásával folytatta le. Beszerezte, megvizsgálta és a logika szabályainak megfelelően értékelte az ügy megnyugtató elbírálásához szükséges bizonyítékokat. Számot adott arról, hogy a vádlott által be nem ismert cselekmények, illetve részcselekmények esetében milyen bizonyítékokra alapította a tényállást. Úgyszintén kellő indokát adta annak, hogy a sértett megváltoztatott tartalmú előadásai közül miért a vádlottra tett terhelő vallomását fogadta el, és ennek kapcsán feltárta a sértetti vallomás módosításának okait is.

- [12] A legsúlyosabb sérülést okozó magatartás kapcsán helyesen fejtette ki, hogy miért nem az orvosi iratokban rögzített keletkezési mechanizmust – a sértett kerékpárral történt elesését – fogadta el, és e körben helytállóan támaszkodott a sérülések keletkezésének valódi okáról magától a sértettől értesülő tanú2 tanú vallomására. Nem tévedett akkor sem, amikor a tényállás [7] pontjában írt korábbi bántalmazásokat a vádlott azokat általánosságban elismerő nyilatkozata, a sértett feljelentése és a tanúként azt követően tett vallomásai alapján megállapította, hiszen a sértett az együttélésük alatt történt, a feljelentésében előadott többszöri bántalmazásának tényét még akkor is megerősítette, amikor a feljelentése visszavonását kívánta elérni, vagy a vádlott megbüntetése ellen érvelt.

- [13] A tényállás [13] bekezdése mellőzésének okai részben más természetűek voltak, és a jogi indokok értékelése körében kerülnek kifejtésre.

- [14] Az elsőfokú bíróság által megállapított és a fentiek szerint helyesbített tényállás a Be. 593. § (3) bekezdése alapján irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

[15] **IV.**

- [16] E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére, következésképpen a részfelmentést célzó jogorvoslati kérelmek nem voltak megalapozottak.

- [17] Az elsőfokú bíróság mulasztását pótolva mindenekelőtt arra volt szükséges utalni, hogy a bűncselekményeket a Btk. 2. § (1) bekezdése értelmében az azok elkövetésekor hatályban volt büntető törvény szerint kellett elbírálni. A 2020. november 5-én hatályba lépett 2020. évi CVIII. törvény 3. § (2) bekezdése ugyanis a Btk. 38. §-át új (5) bekezdéssel egészítette ki, mely a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét vádlottal szemben kizártá téve,

egyértelműen hátrányosabb rendelkezést tartalmaz. Az ennek alkalmazását megalapozó legsúlyosabb bűncselekményt azonban a módosítás hatályba lépése előtt, 2019. augusztus 12-én követte el.

- [18] A bűncselekmények minősítése csak részben felel meg a büntető anyagi jog szabályainak.
- [19] Az ún. életveszélyt okozó testi sértés büntettének [Btk. 164. § (8) bekezdés I. fordulat] megállapítása törvényes volt, az elsőfokú bíróság jogi indokolását annyiban kellett kiegészíteni, hogy a vádlott bűnössége az életveszélyes eredményre gondatlanság, illetve annak enyhébb alakzata, az ún. hanyagság formájában terjedt ki. A másodfokú bíróság megítélése szerint az elkövetés körülményeiből, az eszköz nélküli bántalmazás, az összesen kétszeri ököllel történt ütés tényéből, az erőbehatás nagyságából, a támadott testrész elhelyezkedéséből és a sérülések súlyosságából együttesen azt a következtetést lehetett levonni, hogy az életveszélyes sérülés bekövetkezésének lehetőségét a vádlott azért nem látta előre, mert a tőle elvárható figyelmet, körütekintést elmulasztotta [Btk. 8. § utolsó fordulat].
- [20] A tényállás I/1. pontjában leírt bűncselekmény kapcsán azonban a Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntette kísérletének megállapításra nem volt törvényes lehetőség. Sem a megyei főügyészség és elsőfokú bíróság által alkalmazott – a törvényi egység szabályait is tévesen értelmező – módon, a Btk. 212/A. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott kapcsolati erőszak büntettekénti értékelés keretében, sem pedig a fellebbviteli főügyészség által indítványozott, a bűncselekmény súlyos testi sértés büntettének kísérleteként történő minősítése formájában.
- [21] Az elsőfokú bíróság a bűncselekmény ún. súlyos testi sértés büntettének kísérleteként történt értékelése során az igazságügyi orvosszakértői véleményre támaszkodott, mely szerint amennyiben az orrcsontot érte volna az erőbehatás, a sértett nyolc napon túl gyógyuló orrcsonttörést szenvedett volna el. Az elsőfokú bíróság azonban nem vizsgálta, hogy a súlyosabb sérülés miért nem következett be; az a vádlotton kívül álló okból történt-e, vagy a sértett ezen testrészét a vádlott nem is kívánta célba venni, sérteni, illetve a súlyosabb sérülés elmaradása ennek ellenére is csak a szerencsés véletlennek volt-e köszönhető.
- [22] Az állandó bírói gyakorlat szerint a szóban forgó minősítésre akkor van lehetőség, ha az elkövető szándéka – legalább eshetőleges formában – nyolc napon túl gyógyuló sérülés okozására irányult, azonban az eredmény valamely rajta kívül álló okból mégsem következett be. Utóbbi ok lehet a sértett védekezése, ellenállása, más személy közbeavatkozása vagy akár a szerencsés véletlen is. Ennek kétséget kizáró bizonyossággal történő megállapításához azonban minden esetben a bántalmazás körülményeinek kellő részletességű felderítése szükséges. Így minimálisan a vádlott és a sértett egymáshoz viszonyított pontos elhelyezkedése, a közöttük lévő távolság, illetve mozgásuk révén ezek esetleges változása.
- [23] Jelen esetben azonban ezek a lényeges körülmények, részletek – nagyrészt a tettlegesség és a személyi bizonyítékok beszerzése között eltelt hosszabb idő következtében – már nem voltak pontosan meghatározhatók. Emiatt a súlyosabb eredménnyel járó bűncselekmény kísérletére az erőbehatás középest meg nem haladó nagyságából és annak négyszeri ismétlődéséből önmagában nem lehetett megalapozott következtetést levonni. Ellenkező esetben egyébként az I/2. tényállási pontban írtak is súlyos testi sértés büntette kísérletének minősülhetnének.
- [24] Fentiekre tekintettel a testi sértés büntette kísérletének a fellebbviteli főügyészség által indítványozott önálló megállapítására nem volt lehetőség, az elsőfokú bíróság által alkalmazott minősítésre pedig ezen túlmenően azért sem, mert a Btk. 212/A. § (2) bekezdés b) pontja szerinti értékeléshez a súlyos testi sértés büntettének a rendszeres elkövetése szükséges, ami azonban a vádirati, illetve az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint sem valósult meg.

- [25] Ezért a vádlott e cselekménye önmagában – csupán az okozott sérülés gyógytartamához igazodva – a Btk. 164. § (2) bekezdése szerinti testi sértés vétségeként nyerne értékelést. Azonban – éppen rendszeressége, az elkövető által is tudottan ismétlődő jellege miatt – törvényi egységet képez az I. tényállási pontban írt további nyolc napon belül gyógyuló sérüléseket okozó bántalmazásokkal: a 2011. évtől kezdődő, pontosan nem rekonstruálható többszöri tettelegességgel. A törvényhozó által megkövetelt rendszeresség valójában nem a köztes időtartam hosszát, hanem az alkalmoszerűség megállapításának kizártságát feltételező fogalom. Jelentéstartalma több, mint ismétlődés, magában hordja ugyanis az elkövetőnek az egyes alkalmakat összekapcsoló tudatállapotát.
- [26] E feltétel a vádlott magatartása esetén teljesült, ezért a tényállás I. pontjában leírt valamennyi, egyenként testi sértés vétségeként értékelhető cselekménye törvényi egységként, a Btk. 212/A. § (2) bekezdés *a) pontjában* meghatározott kapcsolati erőszak büntetteként nyert értékelést.
- [27] A másodfokú bíróság mellőzte a jogi indokolás köréből az elsőfokú ítélet – önmagában is téves – [35] bekezdését.

[28] V.

- [29] A bűncselekmények minősítésének megváltoztatására tekintettel módosult a vádlottal szemben alkalmazandó – az elsőfokú bíróság által egyebekben fel nem tüntetett – büntetési tételkeret és annak középértéke is. A Btk. 164. § (1) bekezdésében meghatározott és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntette 2 évtől 8 évig terjedő, a Btk. 212/A. § (2) bekezdés *a) pontjában* meghatározott kapcsolati erőszak büntette pedig 3 hónaptól 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Ekként a Btk. 81. § (1) és (3) bekezdése alapján helyesen 2 évtől 11 évet éppen el nem érő tartamú szabadságvesztés volt kiszabható, melynek a Btk. 80. § (2) bekezdése szerinti középértéke 6 év 6 hónapot el nem érő tartam.
- [30] A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság nagyobbbrészt feltárta, azonban azokat nem a tényleges súlyuknak megfelelően értékelte. Ezért – figyelemmel a tényállás helyesbítésére is – szükséges volt azok teljes körű, ismételt áttekintése.
- [31] A vádlott terhére kellett értékelni az életveszélyt okozó testi sértés büntette vonatkozásában, hogy e bűncselekményt hozzátartozója sérelmére követte el, valamint az ittas állapotban történő elkövetést. Javára enyhítő körülményként nyert értékelést büntetlen előélete, a három kiskorú gyermek eltartásáról történő gondoskodása és igen nagy nyomatékka a sértetti megbocsátás. Az életveszélyt okozó testi sértés büntette esetében enyhítő körülmény, hogy az eredmény tekintetében a vádlottat a gondatlanság, annak is csak enyhébb foka terhelte.
- [32] A hosszabb időn keresztül, elhúzódó jelleggel tanúsított magatartásokra tekintettel – a bűncselekmények konkrét tárgyi súlya folytán is – indokolt volt a szabadságvesztés-büntetés kiszabása. Azonban a másodfokú bíróság a fenti súlyosító és enyhítő körülményekre is figyelemmel elegendőnek tartotta annak törvényi minimumban történő meghatározását. Ezért annak tartamát 2 év szabadságvesztésre mérsékelte.
- [33] A vádlott személyi körülményei rendezettnek tekinthetők, kiskorú gyermekeket tart el, fogvatartását megelőzően állandó munkaviszonyából származó jövedelméből biztosította a családjá megélhetését, emellett büntetve sem volt, büntetőeljárás sincs vele szemben

folyamatban. Mindezen tényezők alapján kellő alappal feltehető, hogy esetében a büntetés Btk. 79. §-ában megfogalmazott céljai annak végrehajtása nélkül is elérhetők.

- [34] Ezért a másodfokú bíróság a szabadságvesztés végrehajtását – a közügyektől eltiltás mellékbüntetés egyidejű mellőzésével – a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdése alapján négy évi próbaidőre felfüggesztette. E büntetésből – a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén – a Btk. 38. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés a) pontja alapján helyesen *legkorábban* a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az előzetes mentesítésre azonban nem tartotta érdemesnek.
- [35] A másodfokú bíróság a bejelentett fellebbezéseket enyhítést célzó részükben tehát megalapozottnak találta, és az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdésében írtak alapján, a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit pedig a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.
- [36] A vádlott letartóztatásban töltött idejének a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére történő beszámítása a Btk. 92. § (1) bekezdésén alapul.
- [37] A vádlott a Be. 613. § (1) bekezdése alapján köteles a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére az államnak.

P é c s, 2022. december 16.

Dr. Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Eördögh Dávid s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék 28.B.27/2022/9. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.64/2022/12. számú ítélete folytán – az abban foglalt változtatásokkal – a 2022. évi december hó 16. napján jogerőre emelkedett és – fel nem függesztett részében – végrehajthatóvá vált.

Dr. Krémer László s.k.
a tanács elnöke